

МАТЕРІАЛИ ІІІ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
**«СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ
В ЮРИДИЧНІЙ НАУЦІ УКРАЇНИ»**

(24-25 лютого 2017 року)

Харків
2017

УДК 34(477)(063)
ББК 67.9(4Укр)я43
С 91

Сучасні тенденції в юридичній науці України. Матеріали С 91 III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків, 24-25 лютого 2017 року). – Херсон : Видавничий дім «Гельветика», 2017. – 112 с. ISBN 978-966-916-238-0

У збірнику представлені матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні тенденції в юридичній науці України». Розглядаються загальні питання історії та теорії держави та права, конституційного, муніципального права, цивільного, господарського, адміністративного права та процесу, фінансового, інформаційного, кримінального, кримінально-виконавчого права, кримінології, а також питання кримінального процесу, криміналістики, судової експертизи та інше.

Збірник призначений для науковців, викладачів, аспірантів та студентів, які цікавляться юридичною наукою, а також для широкого кола читачів.

УДК 34(477)(063)
ББК 67.9(4Укр)я43

ISBN 978-966-916-238-0

© Колектив авторів, 2017
© Видавничий дім «Гельветика», 2017

м. Харків, 24-25 лютого 2017 р. | 3

ЗМІСТ

ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

Гайдук О.Г. ПРО ФОРМИ І МЕТОДИ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЕКСПЕРТНОЇ СЛУЖБИ МВС УКРАЇНИ.....	6
Кулик Ю.М. ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ПРОКУРАТУРИ З ПРЕЗИДЕНТОМ ТА ВЕРХОВНОЮ РАДОЮ УКРАЇНИ.....	9
Матвєєв О.В. ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ОСНОВ ДЕМОКРАТІЇ.....	11

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Гараджасв Д.Я. ОСОБОЕ МНЕНИЕ СУДЬИ КАК ПРОЦЕССУАЛЬНАЯ ГАРАНТИЯ НЕЗАВИСИМОСТИ СУДЕЙ КОНСТИТУЦИОННОГО СУДА АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ.....	16
Китайка О.В. ІСТОРІОГРАФІЯ ГАРМОНІЗАЦІЇ КОНСТИТУЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ДІТЕЙ З МІЖНАРОДНИМИ ЮВЕНАЛЬНИМИ СТАНДАРТАМИ.....	19
Кісловський А.В. ТЕОРЕТИЧНЕ СУПРОВОДЖЕННЯ РОЗРОБКИ ТА ПРИЙНЯТТЯ СТАТУТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД МІСТ В УКРАЇНІ.....	22

ПРАВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Гуменюк В.В. КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ 28 ЧЕРВНЯ 1996 РОКУ ТА ЇЇ ВІДПОВІДНІСТЬ ЄВРОПЕЙСЬКИМ ПРАВОВИМ ЦІННОСТЯМ.....	25
Мажара Д.О. ІНТЕГРАЦІЯ ЯК ЧИННИК ЕВОЛЮЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ: ДОСВІД ЕС.....	28
Моргун Н.М., Каптур О.С., Амарян М.Х. СУДИНА ЄВРОПЕЙСЬКА ВАЛЮТА: ПРОЦЕС СТАНОВЛЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ.....	32
Титаренко А.И. ПРОБЛЕМА ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ БОРЬБЫ С ТЕРРОРИЗМОМ В ЕС.....	35

ЕКОЛОГІЧНЕ, ЗЕМЕЛЬНЕ, АГРАРНЕ ПРАВО

Чубарева Ю.О. ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ САМОВРЯДНОГО ТА ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ВИКОРИСТАННЯМ І ОХОРОНОЮ ЗЕМЕЛЬ.....	40
--	----

ПРАВО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Бурлій А.Ю. ПРАВО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА КОМЕРЦІЙНУ ТАСМНИЦЮ... 44	
Товбійчук О.В. ПРОБЛЕМИ ІНТЕРНЕТ-ПІРАТСТВА В УКРАЇНЕ..... 46	

СІМЕЙНЕ ПРАВО, ЖИТЛОВЕ ПРАВО

Самойленко Н.О. РОЛЬ ГААЗЬКОЇ КОНВЕНЦІ В СУДОВОМУ ЗАХИСТІ АЛІМЕНТНИХ ПРАВ ЧЛЕНІВ СІМ'Ї В УКРАЇНІ 50	
--	--

ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Павлюк К.П. ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ..... 54	
Пичоха С.О., Бращенко О.О. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАКРІПЛЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ КРИТЕРІВ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ..... 57	

**АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС,
ФІНАНСОВЕ, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО**

Авраменко Д.П., Іванова Т. Г. ДО РОЗГЛЯДУ ОКРЕМИХ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИХ УСТАНОВ В ПРАВОВОМУ ПОЛІ УКРАЇНИ..... 62	
Ваньчик Ю.А. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАПОБІГАННЯ І ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ..... 66	
Сарибасєва Г.М. ЗВ'ЯЗОК МІЖ СИСТЕМАТИЗАЦІЄЮ ЗАКОНОДАВСТВА ТА НОРМОТВОРЧІСТЮ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ ВИМІР..... 69	
Суходола А.В. ПОНЯТТЯ ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ..... 72	

**КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО,
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ**

Гаврилова К.Ю. НОРМА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА - ПОРУШЕННЯ ВСТАНОВЛЕНИХ ЗАКОНОДАВСТВОМ ВИМОГ ПОЖИВНОЇ БЕЗПЕКИ..... 74	
Дзідора М.С. ЛАТЕННА ЗЛОЧИНІСТЬ: ЯК ПЕРШОКОДА НА ШЛЯХУ ДО ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ..... 77	
Задорожко М.О. ПОНЯТТЯ ПЕНАЛІЗАЦІЇ ТА ДИПЕНАЛІЗАЦІЇ..... 80	

Кіба А.Р. ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ ВБИВСТВА МАТЕР'Ю СВОЇ НОВОНАРОДЖЕНОЇ ДИТИНИ..... 82	
Маршук О.В. ВІДМЕЖУВАННЯ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 161 КК УКРАЇНИ, ВІД СУМІЖНИХ ЗЛОЧИНІВ..... 84	
Попова К.О. ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ В УКРАЇНІ..... 88	
Тімошина А.О. БЕЗРОБИТТЯ ТА БІДНІСТЬ ЯК СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ЧИННИКИ ЗЛОЧИННОСТІ..... 91	
Тімошина А.О. КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИЧИН ЗРОСТАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ..... 93	

**КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС, КРИМІНАЛІСТИКА,
ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ, СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА,
СУДОВІ ТА ПРАВООХОРОННІ ОРГАНИ**

Дзідора М.С. ВБИВСТВО НА ЗАМОВЛЕННЯ З ТОЧКИ РОЗГЛЯДУ КРИМІНАЛІСТИЧНИХ ЕЛЕМЕНТІВ..... 97	
Казьмірова І.В. ОТРИМАННЯ ЗРАЗКІВ ДЛЯ ЕКСПЕРТИЗИ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОСКАРЖЕННЯ ПОТЕРПІЛИМ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ СЛІДЧОГО..... 100	
Чичерська М.І. ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ АПАРАТУ МІСЦЕВОГО СУДУ..... 103	
Шульга Д.В. ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИКИ ДОПИТУ НЕПОВНОЛІТНІХ..... 107	

недопущення витоку інформації, яка могла б зашкодити правоохоронним органам. Дану функцію доцільно покласти на погоджувальну Раду, до складу якою слід долучати і заслужених ветеранів та пенсіонерів Експертної служби. Функціонування даної ради значно підвищить якість матеріалів, що підлягають опублікуванню і забезпечить не допущення висвітлення у засобах масової інформації та наукових виданнях фактів, які не відповідають реаліям.

Яскравим прикладом масового висвітлення неправдивих фактів, а також зазначення результатів досліджень, які на практиці не можливо отримати при тій кількості та якості досліджувальних об'єктів є американський телесеріал про роботу співробітників криміналістичної лабораторії Лас-Вегаса «C.S.I.: Місце злочину» [3].

Серіал став однією з головних причин виникнення так званого «ефекту CSI», під яким розуміють підвищення загального рівня уявлень про методи розслідування злочинів, як у їхніх жертв, так і у присяжних, що розглядають справи в судах. «Ефект CSI» в цілому вплинув на більш критичну оцінку доказів, які подаються прокурорами на процесах, через що останні стали надавати більшу кількість речових доказів, особливо тестів ДНК.

Хоча в цілому серіал демонструє перевагу криміналістів над злочинцями і трагічними обставинами, в деяких епізодах показуються випадки коли закон і детективи безсилі і не здатні покарати або навіть знайти злочинця.

Відмінною особливістю серіалу від реальної роботи співробітників криміналістичних лабораторій є значний відступ від процедури поліцейського розслідування. В реальному житті, злочини розслідують поліцейські детективи, тоді як в серіалі цим в основному займаються співробітники CSI, насправді не мають на це права. Випадки, коли поліцейський детектив одночасно є і співробітником криміналістичної лабораторії, надзвичайно рідкісні.

Тому, з огляду на зазначене хотілося б зробити висновок, що популяризацію Експертної служби МВС України необхідно проводити для формування у суспільстві, насамперед у підростаючого покоління, уяви про структуру правоохоронних органів, їхні основні завдання та частково можливості підрозділів у розкритті та розслідуванні злочинів. Укріплення впевненості у тому, що держава має підрозділи, які при здійсненні своїх повноважень у сфері судово-експертної діяльності, для дотримання інтересів держави, захисту прав і законних інтересів громадян, є незалежними від діяльності інших державних органів, політичних партій, суспільних об'єднань, інших організацій та посадових осіб, що здатні якісно, об'єктивно, всебічно і повно провести судові експертизи, використовуючи при цьому допустимі і достовірні методи.

Список використаних джерел:

1. Положення про Експертну службу Міністерства внутрішніх справ України. Затверджено наказом Міністерства внутрішніх справ України 03.11.2015 № 1343. Зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 06 листопада 2015 р. за № 1390/27835.
2. Наказ Експертної служби МВС України від 08.12.2016 № 68-н «Про затвердження Положення про організацію та проведення наукової діяльності в Експертній службі МВС України».
3. Електронний ресурс <https://uk.wikipedia.org/wiki/CSI>

Кулик Ю.М.

студентка,

Науковий керівник: Пильгун Н.В.

кандидат юридичних наук, доцент,

Навчально-науковий Юридичний інститут

Національного авіаційного університету

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ПРОКУРАТУРИ З ПРЕЗИДЕНТОМ ТА ВЕРХОВНОЮ РАДОЮ УКРАЇНИ

Сучасний етап розвитку української державності, значні суспільні трансформації свідчать про те, що Україна йде шляхом розвитку найбільш цивілізованих країн світу. Одним із найважливіших питань, які необхідно вирішити для цього – створення належних умов для підтримання режиму законності і правопорядку, а також захисту основних прав та свобод людини, її законних інтересів. Ефективним способом у реалізації зазначених завдань є формування оптимальної системи державних органів, діяльність яких би дієво впливала на стан боротьби зі злочинністю та забезпечувала, охороняла і захищала права людини і громадянина.

Вагомє місце в системі органів державної влади посідає прокуратура України. Прокуратура є єдиною централізованою системою органів, що від імені держави забезпечує верховенство закону, підтримку державного обвинувачення в суді, представництво інтересів громадян або держави у суді, а також нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство і нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян [1, с. 54].

Прокурори при здійсненні своїх повноважень є незалежними від органів державної влади і місцевого самоврядування, але це ніяк не виключає їх взаємодії. Взаємодія прокуратури з Президентом і

Верховною Радою України виявляється через установчу функцію вищих органів державної влади. Так, Генеральний прокурор України призначається Президентом за погодженням з Верховною Радою України, а звільняється з посади главою держави самостійно. Персональний склад колегії Генпрокуратури затверджується парламентом за поданням Генерального прокурора. Верховна Рада України може висловити недовіру Генеральному прокуророві, що має наслідком його відставку з посади.

Прокуратура відіграє ключову роль у процедурах, пов'язаних із притягненням певних осіб до конституційно-правової відповідальності. Зокрема, згідно зі ст. 111 Конституції України, для проведення розслідування у справі про усунення Президента з поста в порядку імпічменту Верховна Рада України створює спеціальну тимчасову слідчу комісію, до складу якої обов'язково входить спеціальний прокурор. Подання до Верховної Ради України щодо надання згоди на притягнення народного депутата до кримінальної відповідальності вносить Генеральний прокурор України. Прокурори здійснюють повноваження, спрямовані на усунення порушень законів, причин та умов, що їм сприяють, шляхом опротестування актів органів та посадових осіб органів державної влади, органів місцевого самоврядування [3, с. 333].

Важливою формою взаємодії органів прокуратури з парламентом є участь Генерального прокурора у пленарних засіданнях Верховної Ради України. Крім того, він відповідно до ст. 34 Регламенту Верховної Ради України має гарантоване право на виступ з обговорюваного питання, якщо воно стосується повноважень прокуратури. Генеральний прокурор України не менш як один раз на рік інформує Верховну Раду України про стан законності в державі [4, с. 294].

Також співробітники прокуратури України за дорученням керівництва Генеральної прокуратури України та за домовленістю з керівництвом Верховної Ради України, її апарату та комітетів беруть участь у засіданнях комітетів, діяльності робочих груп з опрацювання законопроектів, узгоджують з народними депутатами України можливість внесення ними пропозицій, які підготовлені відповідними структурними підрозділами Генеральної прокуратури України, щодо вдосконалення законопроектів та поліпшення наглядової діяльності органів прокуратури [4, с. 297].

Важливим органом, з яким взаємодіють органи прокуратури України у процесі наглядової діяльності, є Уповноважений Верховної ради України з прав людини. Відповідно до Конституції України парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини. Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини має право: невідкладного прийому Генеральним прокурором України, бути

присутнім на засіданнях колегії прокуратури України, на ознайомлення з документами, у тому числі і секретними (таємними), та отримання їх копій в органах прокуратури, включаючи справи, які знаходяться в судах [2, ст. 22].

Формами взаємодії Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини з органами прокуратури є: особисті зустрічі та спільні засідання, взаємне інформування про стан дотримання законодавства України органами державної влади, правоохоронними органами, організаціями тощо, вжиття оперативних заходів щодо усунення порушень чинного законодавства органами прокуратури під час здійснення наглядової діяльності.

З огляду на вище викладене можна дійти висновку, що взаємодія прокуратури з Президентом та Верховною Радою України це досить важливий аспект функціонування системи державотворення української держави. Ці взаємовідносини спрямовані на вдосконалення чинного законодавства України, оптимізацію роботи органів державної влади та створення умов для захисту закріплених Конституцією України прав і свобод громадян.

Список використаних джерел:

1. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 (зі змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради. – 2015. – № 2-3. – Ст. 12.
2. Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини : Закон України від 23 грудня 1997 № 776/97-ВР (зі змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 20. – Ст. 99.
3. Державне будівництво і місцеве самоврядування в Україні : підручник / І. І. Бодрова, С. В. Болдирев, В. О. Величко та ін. ; за ред. С. Г. Серьогіної. – 2-ге вид. переробл. та доповн. – Х. : Право, 2011. – 360 с.
4. Орищенко І. В. Деякі аспекти взаємодії органів прокуратури з Верховною Радою України / І. В. Орищенко // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2012. – № 2. – С. 293-300. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhmuvs_2012_2_42.

Матвеев О.В.

студент,

*Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого*

ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ОСНОВ ДЕМОКРАТІЇ

Історія ХХ століття залишиться в пам'яті людства, як період випробувань основних цінностей та принципів існування цивілізації. Проте, саме вони і надали людству сил, завдяки чому воно змогло пережити буремні віхоли розвитку.